

MUZYCZNE MEDYTACJE

Wystawa, którą możemy oglądać w Ośrodku Propagandy Sztuki jest próbą interpretacji dzieł muzycznych Witolda Lutosławskiego. Artyści biorący udział w projekcie mieli bardzo trudne zadanie: interpretacja wrażeń słuchowych i przełożenie ich na obraz.

Kurator wystawy Witold Stelmachniewicz we wstępie do katalogu ekspozycji zaznacza, że autorzy tworzyli również prace, które w bardziej lub mniej zakamuflowany sposób dotyczą problematyki continuum czasowego, pojęcia immanentnie związanego z trwaniem utworu muzycznego. Także wygląd partytury, jej związek z późniejszym wybrzmiewaniem muzyki w przestrzeni audialnej zostały tu przepracowane. Ostatnia kwestia poruszana przez twórców odnosi się do manipulacji, czy też nieintencjonalnego zniekształcenia wizerunku Lutosławskiego.

Działania artystów są zatem ciekawym eksperymentem, w którym nie tylko muzyka odgrywa główną rolę. Uważam jednak, że najciekawsze prace to te, w których doszukamy się wzajemnych inspiracji sztuk plastycznych i muzycznych.

Próba przełożenia utworów na dzieło wizualne jest niezwykle skomplikowana. Wymaga od artysty wyobrażenia sobie obrazowego motywu, który ściśle zespolony jest z treścią słuchanej muzyki.

Twórcy, którzy wzięli udział w ekspozycji, zaproponowali bardzo różnorodne formy inspiracji dziełami Lutosławskiego. Patrząc na powstałe kształty, wiemy, że są one świadectwem szczerości przeżyć artystów. Rzeźba Michaliny Bigaj pt. „Poszukiwanie” wydaje się tego dowodem.

Abstrakcyjna i surowa konstrukcja to wynik skojarzeń, powstałych w wyniku słuchanej muzyki.

Praca Radka Szlęzaka to poliptyk filmowy pt. „Łańcuch nr III: dialog na Oko i Ucho”. Artysta wykorzystał kompozycję Lutosławskiego „Łańcuch nr III”. Autor przyporządkowuje jej szereg scen wyjętych z kilku czarno-białych filmów, m.in. „Noża w wodzie”, „Pociągu” czy „Eraserhead”.

Kolejność scen, podporządkowana jest rytmowi następujących po sobie dźwięków. Z kolei Adam Brincken stworzył obraz pt. „Gry przed i po weneckie IV”. Praca jest niezwykle wyrazista. Dominują tu kolory czerni i bieli, oraz akcenty niebieskiego i złotego. Farba nakładana jest na płótno ekspresyjnie. To wynik skrajnych emocji wywołanych przez dźwięki utworu muzycznego.

Wystawa w Ośrodku Propagandy Sztuki ma różne „odgałęzienia”. Prezentowane prace są wielowarstwowe i odmienne formalnie. Każde z nich prowokują do muzycznych skojarzeń. Każde z nich są esencją utworów muzycznych, przekształconych w dzieło wizualne. Jest to niezwykle interesujący eksperyment artystyczny prezentujący niecodzienne spotkanie muzyki i sztuk wizualnych.

Wystawę przygotowała Katedra Edukacji Artystycznej Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie w ramach projektu INSPIRACJE dedykowanemu Witoldowi Lutosławskiemu w 100. Rocznicę Urodzin tego wielkiego współczesnego polskiego kompozytora. Celem projektu jest przybliżenie twórczości Lutosławskiego, a także współczesnych artystów polskich w kontekście wydarzeń kulturowych i historycznych. Niezwykle ważnym celem tego projektu wydaje się również korespondencja sztuk oraz ukazanie, czy nawet sprowokowanie różnych postaw i zachowań artystycznych. Ten projekt został zrealizowany właśnie jako połączenie oraz wzajemna inspiracja sztuk plastycznych i muzycznych, instalacji multimedialnych, spotkań i dyskusji.

Na ekspozycji można oglądać pracę: Bogusława Bachorczyka, Andrzeja Bednarczyka, Michaliny Bigaj, Adama Brinckena, Katarzyny Celek, Andrzeja Kapusty, Piotra Korzeniowskiego, Michała Misiaka, Julianny Nyzio, Stanisława Rodzińskiego, Filipa Rybkowskiego, Zbigniewa Sałaja, Dominika Stanisławskiego, Witolda Stelmachniewicza, Radka Szlęzaka, Jana Tutaja, Darka Vasina,

Tadeusza Gustawa Wiktora, Michała Zawady, Kingi Zmysłowskiej.

Wystawa czynna do 25 stycznia 2014.